

พฤติกรรมและความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

Behaviors and Needs of Domestic Tourists in the Sisaket Province

นาวิ ชื่นใจ* และ กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 400 คน โดยวิธีการใช้ตารางเทียบขนาดตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้การทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least significant difference) จากผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.30 โดยมีช่วงอายุมากที่สุดคือช่วงอายุ 26 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.50 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.30 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน มีจำนวนมากที่สุด ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.80 ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งเป็นเงิน 1,501 - 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.30

2. ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษมีพฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศ ในด้านรูปแบบของการเดินทางนิยมไปกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.00 ต้องการผู้ร่วมเดินทางในแต่ละครั้ง จำนวนมากที่สุดคือ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 มีความต้องการเที่ยวในประเทศ 1 - 2 ครั้งต่อปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.50 ต้องการเดินทาง 3 - 4 วันต่อครั้ง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.30 นิยมเดินทางในช่วงเดือน เมษายน - พฤษภาคม มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.00 และนิยมเดินทางในวันหยุดเสาร์ - อาทิตย์ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.00

3. ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษมีความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศ ในด้านการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ โดยส่วนใหญ่ต้องการท่องเที่ยวชายทะเลและทำกิจกรรมชายหาด ค่าเฉลี่ย 4.15 ระดับความต้องการมาก ในด้านการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมโดยส่วนใหญ่ชมวัดที่สำคัญๆ เช่น วัดพระแก้ว วัดอรุณฯ วัดโพธิ์ฯ ค่าเฉลี่ย 3.94 ระดับความต้องการมาก และด้านการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษส่วนใหญ่ต้องการพักผ่อนแบบโฮมสเตย์ ใช้ชีวิตอยู่กับชาวบ้านท้องถิ่นเพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้ชีวิตใหม่ๆ ค่าเฉลี่ย 4.11 ระดับความต้องการมาก สรุปได้

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
email: fujiorabbit@hotmail.com

ว่าประชาชนจังหวัดศรีสะเกษมีความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศระดับความต้องการมาก ค่าเฉลี่ย 3.90

4. ประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีเพศ อายุ และรายได้ต่างกันมีความต้องการในการท่องเที่ยวภายในประเทศไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการในการท่องเที่ยวภายในประเทศแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรม ความต้องการ การท่องเที่ยวภายในประเทศ จังหวัดศรีสะเกษ

Abstract

The purpose of this research was to study the behaviors and needs of the people in the Sisaket province towards domestic tourism. Krejcie & Morgan's (1970) sample size table was used to select the sample of 400 people residing in the city district of the Sisaket province. A questionnaire was constructed and used as a tool for collecting data. Reliability, percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way analysis of variance were the statistical methods used to analyze data.

The research revealed that:

1. 59.30% of the respondents in Sisaket province were female and 34.50% of their age range was between 26 - 35 years old. 15.30% of them were students and 44.80% earned the highest income per month under 10,000 baht. 30.30% of the respondents spent 1,501 - 3,000 baht each for travelling.

2. Concerning the respondents' behavior of domestic tourism, 41.00% of them liked to travel with their friends and 16.80% of them preferred to have 10 travelers in each trip. 40.50% of the respondents liked to travel domestically one to two times per year and 49.30% of them liked to travel three to four days in each trip. 37.00% of the sample preferred to travel in April and May and 46.00% of them liked to travel on the weekend.

3. Concerning the respondents' need of domestic tourism in natural places, most of them ($\bar{x} = 4.15$) liked to travel to the sea to enjoy beach activities. The highest level of need in cultural-based tourism ($\bar{x} = 3.94$) was on visiting the important temples such as Wat Phra Kaew, Wat Arun and Wat Pho. The most need in special interest tourism ($\bar{x} = 4.11$) is for those who prefer travelling and relaxing during a home stay, living with local people to learn, and sharing experiences about lifestyles. It can be concluded that the majority of the people in Sisaket province ($\bar{x} = 3.90$) have a need for domestic tourism.

4. The people in Sisaket province with different genders, ages and monthly income did not have different needs in terms of domestic tourism.

5. The people in Sisaket province with different careers had different needs in terms of domestic tourism at a statistically significant level of .05.

Keywords: behavior, need, domestic tourism, Sisaket province

บทนำ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อที่ได้นำผลการวิจัยที่ได้นำมาพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัด เพื่อช่วยเหลือและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงในด้านต่างๆ ให้ตรงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมากขึ้น และที่สำคัญเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศเพื่อสนองกับนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สอดคล้องกับ จูฑิตยา เนตรวงษ์ (2551)

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งอย่างหนึ่งที่มีกิจกรรมหลายอย่างรวมกันอันเป็นกระบวนการทางนันทนาการที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่าง (Leisure time) โดยมีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ผู้เดินทางจะต้องเดินทางจากที่หนึ่งไปยังสถานที่หนึ่งเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศโดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการทางกายภาพ ก่อให้เกิดคุณค่าทางด้านการพัฒนาอารมณ์ จิตใจและร่างกาย ผ่อนคลายความเครียด เปลี่ยนบรรยากาศ ผีกความอดทนและควบคุมตนเอง ให้มีความรู้ความเข้าใจในประสบการณ์ใหม่ๆ การท่องเที่ยวนับเป็นกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัยขึ้นอยู่กับทางเลือกและใช้ประโยชน์จากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544)

เนื่องจากมนุษย์ต้องการการพักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น ทำให้มนุษย์ต้องการกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมนันทนาการแบบใดก็ตามล้วนมีความจำเป็นและช่วยให้ผู้ที่นำกิจกรรมนันทนาการเหล่านั้นมาใช้เพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพของตนเองและงานที่ทำอีกด้วย และกิจกรรมนันทนาการประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากิจกรรมนันทนาการประเภทอื่นๆ คือ “การท่องเที่ยว” ดังที่ เสริมสกุล เสรีจิจ (2547) ได้กล่าวไว้ว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism industry) ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงและธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม หรือธุรกิจสนับสนุนต่างๆ การซื้อบริการของนักท่องเที่ยว ถือว่า ได้เป็นการส่งสินค้าออกที่มองไม่เห็นด้วยสายตา (Invisible export) เนื่องจากเป็นการนำเงินตราเข้าสู่แหล่งชุมชนนั้นๆ ซึ่งผลประโยชน์จะตกอยู่ในประเทศ แหล่งชุมชนและช่วยให้เกิดอาชีพอีกหลายแขนง ทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว (Tourism) นั่นถือเป็นนันทนาการประเภทหนึ่ง ความหมายกว้างขวางมิได้หมายเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเจริญยดั่งที่ส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุม สัมมนา เพื่อศึกษาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องก็นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ฉะนั้น ปรากฏการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นภาพใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งมีผู้กล่าวว่าธุรกิจทางการท่องเที่ยวทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก สามารถขยายไปในสื่อต่างๆ ได้มากมาย สอดคล้องกับ ผุสดี วัฒนสาคร (2549)

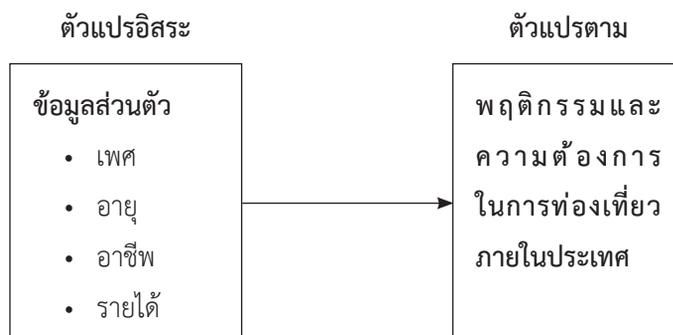
พฤติกรรมนักท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ มีความสำคัญด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นหัวใจหลักของการทำงานด้านนี้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะบุคคลที่จะทำงานเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว ควรต้องมีความรู้เกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ ลักษณะนิสัย พฤติกรรมการแสดงออก ซึ่งจะทำให้ได้แนวทาง ในการคิดถึงเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยว ทำให้ทราบถึงความต้องการของนักท่องเที่ยว

และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของนักท่องเที่ยว โดยศึกษาพฤติกรรมพื้นฐาน วัฒนธรรม ประเพณี อาชีพ ฯลฯ ของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม ความแตกต่างของพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัด ศรีสะเกษ ตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ และรายได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 134,891 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป โดยเทียบตารางประมาณการของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้จำนวน 354 คน ผู้วิจัยจึงขอกำหนดจำนวน 400 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมและความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ โดยแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) โดยสอบถามเรื่อง เพศ อายุ อาชีพและรายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยมีลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list) แบ่งออกเป็น 8 ด้าน จำนวน 8 ข้อ โดยสอบถามเกี่ยวกับการใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง ความต้องการเดินทางไปกับบุคคลอื่นๆ ความต้องการจำนวนผู้ร่วมในการเดินทางท่องเที่ยว ความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละปี จำนวนวันที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ช่วงเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว และคำถามแบบปลายเปิดเพื่อสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ แบ่งออกเป็นทั้งหมด 3 ด้าน จำนวน 26 ข้อ ได้แก่ การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ การท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ ความต้องการมากที่สุด ความต้องการมาก ความต้องการปานกลาง ความต้องการน้อย ความต้องการน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการอื่นๆ ที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศไทย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ทำวิจัยดำเนินการดังนี้

4.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปขอความร่วมมือในการแจกและเก็บแบบสอบถามจากประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคอีสาน จังหวัดศรีสะเกษ

4.2 ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย คะแนนความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 โดยใช้ทดสอบค่าที (t-test) และข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 โดยใช้ทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) หรือค่าเอฟ (F-test) และในกรณีผลการทดสอบระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้สถิติแอล เอส ดี (LSD)

ผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ดีขึ้น และให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการจัดทำโปรแกรมท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับประชาชนชาวศรีสะเกษที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง และจัดการท่องเที่ยวให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการต่อไป ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 134,891 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต อำเภอเมือง

จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป โดยเทียบตารางกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) จำนวน 354 คน จึงขอทำวิจัยจำนวน 400 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีเพศ อายุ และรายได้ต่างกันมีความต้องการในการท่องเที่ยวภายในประเทศไม่แตกต่างกัน ทำให้มีพฤติกรรมความต้องการในการท่องเที่ยวภายในประเทศไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดลักษณะทางประชากรศาสตร์ เนื่องจากในปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ได้จัดรูปแบบและประเภทของการท่องเที่ยวไว้รองรับกับนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัย ทำให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการในการท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ มากขึ้น ส่วนรายจ่ายของการท่องเที่ยวในแต่ละสถานที่นั้นก็มิให้เลือกหลายราคา รองรับนักท่องเที่ยวได้หลายรูปแบบตามงบประมาณที่นักท่องเที่ยวต้องการ

1.2 ประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความต้องการในการท่องเที่ยวภายในประเทศแตกต่างกัน สาเหตุอาจเนื่องมาจากรูปแบบของอาชีพที่ต้องใช้เวลาทำงานแต่ละอาชีพนั้นแตกต่างกัน เกษตรกรต้องทำงานตาม อาชีพข้าราชการมีการมีการทำงานเป็นเวลาแน่นอน มีช่วงปิดเทอมหรือลาพักร้อนได้ ดังนั้นเมื่อเทียบความต้องการของอาชีพประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษมีความต้องการในการท่องเที่ยวภายในประเทศแตกต่างกัน

2. พฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

จากผลวิจัยพบว่าประชาชนจังหวัดศรีสะเกษนิยมที่จะเดินทางกับกลุ่มเพื่อนและครอบครัว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการไปกับครอบครัวและเพื่อนทำให้การท่องเที่ยวสนุกสนาน ได้มีเพื่อนร่วมทาง และอาจเป็นปัจจัยในการทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องการที่จะท่องเที่ยวด้วย ซึ่งสอดคล้องกับฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว หนึ่งในสามปัจจัยนั้นคือความตั้งใจที่จะไป ปัจจัยนี้เกิดจากเหตุผลและความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวอย่างแท้จริง การเงินและมีเวลา คงไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวได้ถ้าไม่ตั้งใจที่จะไป นักท่องเที่ยว แต่ละคนมีความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ ความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวอาจถูกกระตุ้นได้จากสิ่งต่างๆ เช่น ความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยว การเก็บรวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยว การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีให้เห็นคุณค่าของการท่องเที่ยว ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ เสถียรภาพทางการเมือง ฤดูกาลอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และภาพพจน์ทางการท่องเที่ยว เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้ความตั้งใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ส่วนการที่กลุ่มตัวอย่างเดินทางท่องเที่ยวเพียงแค่ 1 - 2 ครั้งต่อปี เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีกำลังเรื่องรายได้และเวลาในการท่องเที่ยวจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 และใช้จ่ายในการเที่ยวไม่เกิน 3,000 บาท นอกจากนี้ช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม เป็นช่วงที่กลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทาง น่าจะเป็นช่วงฤดูร้อนซึ่งเป็นฤดูท่องเที่ยวและนิยมไปช่วงวันหยุด เสาร์ - อาทิตย์

3. ความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

จากผลวิจัยพบว่าประชาชนจังหวัดศรีสะเกษมีความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับความต้องการมาก แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตประชาชนจังหวัดศรีสะเกษและน่าจะมาจากการเห็นดีเห็นชอบการทำงานประจำวัน สอดคล้องกับสอดคล้องกับวิชัย เทียนน้อย (2528) ได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวไว้ว่ามีสาเหตุมาจาก ความเคร่งเครียด

ในการทำงาน รายได้ของประชากรดีขึ้น ความสะดวกทางด้านการคมนาคม มีเวลาว่าง จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น

ด้านการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ พบว่าท่องเที่ยวชายทะเลและทำกิจกรรมชายหาด เป็นที่นิยมของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ เนื่องจากจังหวัดศรีสะเกษตั้งอยู่ในภาคอีสานห่างไกลจากทะเล การที่ได้มีโอกาสมาเที่ยวในแต่ละครั้งตัวเลือกแรกๆ และพบว่าการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติประชาชนจังหวัดศรีสะเกษมีความต้องการเที่ยวสูง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติกำลังได้รับความนิยมสูง มีหลายๆ ที่ได้รับความนิยม อาทิ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เป็นต้น

ด้านการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมโดยเฉพาะการได้ไปชมวัดที่สำคัญ เช่น วัดพระแก้ว วัดอรุณฯ วัดโพธิ์ ซึ่งเป็นที่นิยมของชาวไทยและชาวต่างชาติมากทำให้มีชื่อเสียงทั่วโลก บริษัทนำเที่ยวหากมีโปรแกรมเที่ยวในกรุงเทพฯ วัดพระแก้ว วัดอรุณฯ วัดโพธิ์ จะต้องเป็นสถานที่ประจำโปรแกรมที่ต้องพานักท่องเที่ยวเข้าชม นอกจากนี้การท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมจัดเป็นที่ เป็นจุดเด่นของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่สร้างรายได้และเม็ดเงินมหาศาลให้แก่วิวบ้านและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอีกด้วย

ด้านการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษในเรื่องพักผ่อนแบบโฮมสเตย์ ใช้ชีวิตอยู่กับชาวบ้านท้องถิ่นเพื่อเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้ชีวิตใหม่ๆ ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษมีความต้องการสูงสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบัน การท่องเที่ยวแนวโฮมสเตย์ได้รับความนิยมสูงมาก ไม่แพ้การท่องเที่ยวตามวัดที่สำคัญต่างๆ โดยได้รับความนิยมทั้งชาวต่างชาติและคนไทย เนื่องจากการท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ ได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิดจากเจ้าของสถานที่จริง

4. ข้อมูลความคิดเห็น ข้อเสนอแนะและความต้องการอื่นๆ ที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

จากผลวิจัยพบว่าความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า มีความต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวให้มากกว่านี้ เดินทางสะดวก ที่พักรถสบาย ผ่อนคลายจากภาระงานประจำ ต้องการให้มีป้ายบอกเส้นทางชัดเจน จุดพักรถและห้องน้ำ ควรมีเพิ่มความปลอดภัยในการเดินทาง อาจเป็นเพราะว่าเป็นจุดอ่อนของการท่องเที่ยวประเทศไทย ซึ่งมีปัญหาขึ้นมาชานาน ซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไข เป็นหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องนำไปทบทวนและปรับปรุงหากต้องการให้การท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นที่ได้รับความนิยม สอดคล้องกับกับ รองศาสตราจารย์นิตยา สวัสดิพงษ์ (2551)

สรุปผลการวิจัย

1. ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.30 โดยมีช่วงอายุมากที่สุดคือช่วงอายุ 26 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.50 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 15.30 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน มีจำนวนมากที่สุด ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.80 ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งเป็นเงิน 1,501 - 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.30

2. ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษมีพฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศ ในด้านรูปแบบของการเดินทางนิยมไปกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.00 ต้องการผู้ร่วมเดินทางในแต่ละครั้ง จำนวนมากที่สุดคือ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 มีความต้องการเที่ยวในประเทศ 1 - 2 ครั้งต่อปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.50 ต้องการเดินทาง

3 - 4 วันต่อครั้ง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.30 นิยมเดินทางในช่วงเดือน เมษายน - พฤษภาคม มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.00 และนิยมเดินทางในวันหยุดเสาร์ - อาทิตย์ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.00

3. ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษมีความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศ ในด้านการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ โดยส่วนใหญ่ต้องการท่องเที่ยวชายทะเลและทำกิจกรรมชายหาด ค่าเฉลี่ย 4.15 ระดับความต้องการมาก ในด้านการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมโดยส่วนใหญ่ชมวัดที่สำคัญๆ เช่น วัดพระแก้ว วัดอรุณฯ วัดโพธิ์ฯ ค่าเฉลี่ย 3.94 ระดับความต้องการมาก และด้านการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษส่วนใหญ่ต้องการพักผ่อนแบบโฮมสเตย์ ใช้ชีวิตอยู่กับชาวบ้านท้องถิ่นเพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้ชีวิตใหม่ๆ ค่าเฉลี่ย 4.11 ระดับความต้องการมาก สรุปได้ว่าประชาชนจังหวัดศรีสะเกษมีความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศระดับความต้องการมาก ค่าเฉลี่ย 3.90

4. ประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีเพศ อายุ และรายได้ต่างกันมีความต้องการในการท่องเที่ยวภายในประเทศไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการในการท่องเที่ยวภายในประเทศแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. เมื่อวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมของประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ ในรูปแบบของการเดินทางที่ชื่นชอบที่สุด ผลที่ได้คือนิยมเดินทางไปกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด แต่นิยมเดินทางกับบริษัทนำเที่ยวน้อยกว่า ดังนั้นทางบริษัทนำเที่ยวควรจะให้การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประชาชนจังหวัดศรีสะเกษเพิ่มเติมว่าการเดินทางกับบริษัทนำเที่ยวนั้นเป็นการเดินทางที่สะดวกสบายและราคาไม่ได้แพงเท่ากับกลุ่มเพื่อนโดยใช้บริษัทนำเที่ยวก็จะเป็นการพบเจอการท่องเที่ยวสิ่งใหม่ๆ แบบใหม่ๆ ในการเพิ่มประสบการณ์ที่ดีในการท่องเที่ยว

2. ผลการวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมของประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ ในช่วงเดือนที่นิยมในการเดินทางปรากฏว่าในช่วงเดือนมิถุนายน - เดือนกันยายน ได้รับความนิยมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.5 เนื่องจากเป็นฤดูฝน ควรมีการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานการท่องเที่ยวในเรื่องของการเที่ยวภายในประเทศไทยให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวตลอดทั้งปี เนื่องจากในฤดูฝนยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ รวมถึงที่พัก รีสอร์ท โรงแรมต่างๆ ลดราคาห้องพัก สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวโดยประหยัดในช่วงเดือนที่กล่าวมาได้

3. จากการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ ด้านการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติพบว่า ประชาชนจังหวัดศรีสะเกษนิยมท่องเที่ยวทะเลและภูเขามากที่สุด ข้อมูลในจุดนี้สามารถนำไปขยายผลในการทำโปรแกรมทัวร์ของบริษัททัวร์ได้ ซึ่งสามารถนำเสนอให้กับประชาชนจังหวัดศรีสะเกษที่สนใจเดินทางท่องเที่ยวกับบริษัททัวร์ได้

4. จากการวิเคราะห์ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และความต้องการอื่นๆ ที่มีต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชน จังหวัดศรีสะเกษพบว่า การท่องเที่ยวภายในประเทศไทยยังคงต้องเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น การเดินทาง ความสะอาด และจุดบริการนักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปในสถานที่นั้นๆ แล้วเมื่อไม่ได้รับความสะดวกสบาย สิ่งก็ตามมาก็คือนักท่องเที่ยวน้อยลง นักท่องเที่ยวไม่กลับมาเที่ยวซ้ำ ฉะนั้น การจัดการ

สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยวนี้ทางหน่วยงานท้องถิ่นควรต้องประสานกับหน่วยงานท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ดีและมีคุณภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2542). *การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฐิตียา เนตรวงษ์. (2551). การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนบน. *วารสารวิจัย มสค* 4(1): 74.
- นิตดา สวัสดิพงษ์ รัช. (2551). การพัฒนาองค์ความรู้เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรทางชีวภาพในพื้นที่ส่วนขยายของเมือง จังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิจัย มสค สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี* 1(1): 55.
- ผุสดี วัฒนสาคร. (2549). การศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติในการเปิดรับชมสื่อทางอินเทอร์เน็ต. *วารสารวิจัย มสค* 2(1): 3
- วิชัย เทียนน้อย. (2528). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมสกุล เสรีกิจ. (2547). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดภูเก็ต*. ปริญญาโท วท.ม. (การจัดการ).
- Krejcie, Robert V. & Daryle W. Morgan. (1970). Determining Sample Size For Research Activities. *Education and Psychological Measurement*.

คณะผู้เขียน

นายนาวี ชื่นใจ

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

email: fujiorabbit@hotmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

